

Zuk zerikusi handia duzu

Errealitate konplexu eta mingarri baten erdian, gehien sufritzen dutenei laguntzen diegu, hau da beren eskubideak berreskuratu eta bizitzak berregin nahi dituztenei. Horregatik, **itxaropena zabaldu nahi dugu** gure misioari zentzua ematen dion **maitasun kristautik**, guztiek **ikus dezaten maitasunaren indarra dela dena aldatu eta eraldatzen duena**.

Jainkoaren dohaina Gizateriari ematen dion maitasuna da, eta **"ZUK ZERIKUSI HANDIA DUZU. AUKERA GARA. ITXAROPENA"** leloarekin aurtengo **Karitatearen eguna** ospatuko dugu, **Corpus Christi eguna**. Fededun eta fededunak ez direnei **dei egin nahi diegu bizitza sozialean parte hartzera gonbidatzeko, bai eta gure gogoa zabaltzera eta begirada bideratzera ere**, parte garen munduko beste errealitateak ikusteko; izan ere, pertsona askok ez dituzte eskubide berdinak, hainbat arrazoiengatik egoera okerragoetan bizi dira, triste bizi dira, bakarrik eta pobrezian.

Karitatearen eguna ospatzeko Erreinuaren oturuntzan parte hartzen dugu, Jesusen balioekin eta bizimoduarekin bat egiten dugu, ogia eta ardoa egingo dugu Berarekin bizia ugari sortzeko, gehien sufritzen dutenei maitasuna emateko, haien gertuko lagun bihurtzeko, anai arreba bihurtzeko.

Pertsona guztiak **animatu** nahi ditugu beren baitan dagoen **elkartasuna eta errukia esnaraztera**, eta bizikidetza eredu aldatuko duen bizimodua eraldatzeko konpromisoa hartzera, bidezkoagoa, solidarioagoa eta anaitasunezkoagoa bihurtu dadin.

AUKERA GARA. ITXAROPENA.

KARITATEAREN EGUNA 2023

Ikusten dugun errealitatea

Pandemiaren ostean, Ukrainako gerra ikusi dugu, migrazio krisia eta milioika errefuxiatu; baita inflazioa, krisi energetikoa eta natura hondamendiak ere. Horren ostean, ikusten ari gara gure hiri, herri eta auzoetako milaka pertsonak oso baliabide gutxirekin bizi direla, eta pixkanaka ahaztuen lerrora igarotzen ari direla, eta ez dutela eskubide eta aukera duinekin bizitzeko modurik.

Bakarrik edo familiarekin bizi diren pertsonak dira, ametsen eta itxaropenetik kanpo geratzen ari direnak.

- Gero eta bazterketa egoera larriagoak bizi dituzte, psikologikoki eta emozionalki okerrera egin duten pertsonak dira, eta beren burua gainditzeko eta osatzeko zailtasun handiagoak dituzte.
- Ez dute etxebizitza bat lortzeko edo bertan bizitzeko aukerarik, eskubidea izatetik luxua izatera pasa delako. Bizitokiaren eta janaren artean aukeratu behar izatea eguneroko egoera bihurtu da. Inork ez du kalean amaitu nahi.
- Munduko toki askotako pertsonak dira, indarkeriatik, muturreko pobreziarik edo jazarpenetik ihes egiten dutenak, eta administrazio irregulartasun egoeran bizi dira, paperik eta eskubiderik gabe, periferietan.

Errealitateak estutzen eta gainditzen gaitu, pixkanaka, itxaropena anestesiatur. Egunero zailagoa bihurtzen da **begiradari eustea**, eta zaila bihurtzen da Caritas eta Foessa Fundazioaren txostenak ("kohesio-sozialaren bilakaera eta Covid-19aren ondorioak Espainian") zehazten duen errealitateari begiratzea. Estatistika zehaztasunak eta azterketak agerian jartzen dute herri ondasuna gero eta ahulagoa eta zehaztugabeagoa dela. Horrez gain, kaleetan eta auzoetan modu anonimoan dabilzan milaka pertsonak bizi duten ezbeharraren berri ematen digute. Horiek zenbatzen dituzten zenbakiak bezain anonimoak dira.

Baina datu horiek izen abizenak eta istorioa dute, arima eta desirak; izan ere, gure antzera, bizitza hobe bat bilatzen, desiratzen eta horren alde borrokatzen duten pertsonak dira.

Ireki begiak

***"Senidea maite duena argitan dago eta ez du ezerk eroraraziko.
Baina bere senideari gorroto diona, berriz, ilunpetan dago"***
(1 Joan 2, 10-11)

Ikusmenari esker, bizitza ikus dezakegu, horren aniztasun eta distira, baina argia behar dugu objektu guztiak ikusteko. Argirik gabe ilunpetan gaude, ez dugu ikusten, eta galduta, arriskuan eta ahul sentitzen gara. Jaiotzez itsu diren pertsonak eta itsu geratzen direnak ondo baino hobeto dakite zer den hori, eta beste zentzuak indartu behar izaten dituzte modu autonomo eta librean moldatu ahal izateko.

Pertsona askok bizi duten pobreziaren eta sufrimenduaren aurrean, baita gertutik bizitzen ditugun egoera mingarrien aurrean batzuetan, ikusi gabe bizitzea aukeratzen dugu, gertatzen denari jaramonik egin gabe, isolatuta eta babestuta sentitzeko. Gizaki sor, sorgor eta hotzak bihurtzen gara; beldurrari, berekoikeriari eta axolagabetasunari gure bizitzan sartzen uzten diegu, eta mundua ikusteko moduan gelditzen ere.

"Gure behar propioetan baino ez dugunez arreta jartzen, norbait sufritzen ikusteak gogaitu eta asaldatzen gaitu, ez dugulako gure denbora galdu nahi besteen arazoekin. Gaixo dagoen gizarte baten sintoma da hori, minari bizkarra eman ez eraiki nahi delako"¹.

Begiak modu kontzientean ireki ahal izateko, gogoia eta nahia izan behar dugu, gure begiek hautematen dutenaz harago ikusi ahal izateko. Gure bidea egiten dugunean heinean, gure ingurura begiratu eta gelditu behar izaten dugu, gertatzen ari denaz jabetzeko.

Frantzisko Aita Santuak bi pertsona mota daudela dio: alde batetik, mina bere gain hartzen dutenak eta, beste aldetik, aurrera jarraitzen dutenak; erori dena ezagutzeko makurtzen direnak eta beste alde batera begiratu eta azkarrago ibiltzen direnak (cf, FT, 69). Gutako gehienok, segur aski, irudi horietan ikus dezakegu gure burua. Nor ez da bere arazoetan murgilduta, presaka, eta gure errealitatetik ateratzen gaituen norbait edo zerbait ikustean beste alde batera begiratu, eta era horretan ez arreta galtzeko edo tartean ez sartzeko?

Asko dugu gure inguruan begiratzeko eta sentitzeko, eta ezin diegu besteei etengabe egotzi gure miopia edo itsutasuna.

"Hona zergatik hitz egiten diet parabola bidez: begiratu bai, baina ikusten ez dutelako; entzun bai, baina ez aditzen, ez ulertzen ez dutelako. Horrela, Isaias profetak esana betetzen da horiengan: "Entzungo duzue, bai, baina ulertu ez; begiratuko duzue, bai, baina ohartu ez. Izan ere, herri honek gogortu egin ditu buru-bihotzak, gortu belarriak, itxi begiak. Ez bezate beren begiez ikus, ez belarriez entzun, ezta buruaz ulertu ere, horrela niregana bihur ez daitezen eta salba ez ditzadan" (Mateo 13, 13-16).

NIRE INGURUAN GERTATZEN DENETIK, ZER IKUSTEKO ETA ENTZUTEKO PREST NAGO GAUR? NOLA ERAGITEN DIT IKUSTEN ETA ENTZUTEN DUDANAK? ZEIN DA NIRE BARNEAN SENTITZEN DUDAN ERANTZUNA?

¹ FRANCISCO, Fratelli tutti, 65. Aurrerantzean FT.

Begiratzzen utzi

Gure bizitza modu askotakoa izan daiteke. Hein handian, gertatzen zaizkigun gauza asko ez daude gure esku. Gure historiak eta gure arbasoenak baldintzatzen gaitu, eta kontzientzia garatzen dugun heinean, gure bide propio eta bakarra egiten dugu jaiotzen garen unetik, gure aurpegiari eta gure osotasunari so egiten dioten begiraden argipean.

Mota askotako begiradak dira: batzuk maitasun arretazkoak, beste batzuk gaitzusteko begirada hutsak dira, eta beste batzuk begirada baztertzailak edo epaileak. Begirada horiek guztiek eragina dute bihurtzen garen horretan, bai eta guk besteei begiratzzen diegun moduan ere.

“Izan zaitezte errukitsuak, zuen Aita errukitsua den bezala. Ez gaitzetsi eta ez zaituzte gaitzetsiko; ez kondenatu inor eta ez zarete kondenatuak izango; barkatu, eta barkatuak izango zarete. Eman, eta emango zaizue: neurri betea, sakatua, estutua eta leporainokoa emango dizue altzora. Izan ere, zuek zein neurriz neurtu, halakoaz neurtuko zaituzte Jainkoak”. Eta parabola bat ere esan zien: «Itsua, itsuaren gidari izan al daiteke? Ez ote dira biak zulora eroriko? Ikaslea ez da irakaslea baino gehiago, baina ongi eskolaturiko ikaslea, irakaslea adina izango da bere ikasketak amaitzean. Nola ikusten duzu senidearen begiko lasto-izpia, eta zeure begikoaz ez zara ohartzen? Nola esan diezaiokezu senideari: Adiskide, utzi begian duzun lasto-izpia ateratzen, zuk zeurean duzun haga ikusten ez duzunean? Itxurazale hori! Kendu lehenengo zeure begitik haga, eta orduan ikusiko duzu garbi, senidearen begitik lasto-izpia ateratzeko” (Lukas 6, 37-42).

Gainerakoei epaituz eta zigortuz begiratzzen badiegu, honako hau galde diezaiokegu gure buruari: eta nik, nola eta nondik begiratzzen diot nire buruari? Nahikeriatik? Erruduntasunetik? Nire buruari maitasunez, ulermenez eta errukitasunez begiratzeko gai al naiz? Gure buruari begiratzeko moduak eragina du gainerakoei begiratzeko moduan. Jesusek, Lukasen Ebanjelioan, nola eta nondik begiratu behar dugun adierazten du: **“izan zaitezte errukitsuak, zuen Aita errukitsua den bezala”.**

Jesusen estilora begiratu

Jesus bizitzatik barrena dabil inolako xehetasunik galdu gabe. Adi dago bideetan eta herri txikietan gertatzen den guztiari. Gauzak bidetik gabiltzanean gertatzen dira. Eta hor, hain zuzen, ikusten du Jesusek.

Jerikora sartzean, jakin-minak eta zurrumurruek urduritutako jendetza baten erdian, Jesusek, bera, aurrez aurre ikusteko gogoz beteriko gizontxo bat ikusten du zuhaitz batean igota, orduan haren izenaz deitzen du eta bere etxean afaltzeko eskatzen dio. Etsita garrasika gupida eskatzen dion itsua ere ikusten du Jesusek bidearen bazterrean, eta ikusmena berreskuratzen du. Era berean, ingurura begiratu eta jendetzaren erdian sendatua izateko nahi sekretuarekin mantua ukitzen dion emakume gaixoa ikusteko gai da.

Jesusek begiratu baino askoz gehiago egiten du. Jesusek bere bihotz osoa irekiz eta haren eta gure garaiko gizon eta emakume guztien egarriari ahalegin guztia emanez begiratzen du, Aita eta Ama gisa aurkitu duen Jainko horren begirada maitekorrekin laztan egin nahiez, begirada bihozbera, errukitsua, zabala, inklusiboa. **Keinu bakoitzarekin, sendaketa bakoitzarekin, hitz bakoitzarekin eta mirari bakoitzarekin**, Jesusek begiak ireki nahi dizkigu, Jainkoak nola eta nondik begiratzen digun ikus dezagun, ikuspegia aldatzera eta begirada bideratzera gonbidatzen gaituen errukiaren eta samurtasunaren leku hori, harrizko bihotza haragi bihurtzeko.

Guztia jartzen dugu kolokan begiratzeko dugun gaitasunarekin. Bizitza arriskuan jartzen dugu gure izateko eta munduan egoteko eta Jainkoaren begiradatik errealitatea ikusteko dugun moduarekin.

Jesusek, garen gizateria hauskorra begiratzeko duen modua itxuratik, askoz harago ikusten duen begirada da. Begirada sakona da, garen egia hori bete-betean zeharkatzen duen geziaren antzekoa, egia hori argitara ateratzeko eta errealitatearen dugun begirada berria den beste batean bihurtzen duena: **karitateak berritutako begirada**, guztia eman, guztia ulertu, guztia barkatzen duen maitasun batek berritutakoa.

Jesusek bihotzeko begiekin begiratzera gonbidatzen gaitu, hau da, berak gizakia eta Kreazio osoa hautemateko duen norabide berean begiratzera, anaitasun gisa guztiok batzen gaituzten onberatasun, egia eta edertasuneko xede unibertsaletan haragitutako Jainkoaren maitasunaren isla da.

Bideratu ezazu begirada

“Joan zen, bada, garbitu eta ikusten zuela itzuli zen” (Joan 9, 1).

Ikusi nahi baduzu, pausoa eman behar duzu. Ez zaitez galdu aitzakietan eta ez atzeratu bertan, zure barnean, daudela dakizkizun zure bizitzako erabakiak edo aldaketak.

**Zuk asko duzu ikusteko,
ireki begiak, jaso ezazu Jainkoaren
samurtasunaren begirada eta laztana,
eta bizitza eta aukera kutsatzeko
miraria egingo duzu.**

Ez dezagun bizitza aurrera jarraitzen utzi konturatu gabe, eta ez ditzagun gure ondoan doazenak begiratu gabe utzi. Mugitzen hasteko garaia heldu da, Bartimeo itsuaren pasibotasunetik irteteko, urteetan zehar bidearen bazterrean eserita egoten ohitua. Baztertu dezagun monotonía gure begiradatik, utz ditzagun gure segurtasun eta beldurren mantu zaharrak, egin dezagun jauzi handia gaur

Jesusek egiten digun galderari erantzuteko. *“Zer nahi duzu niregandik?” (Mc 10, 51).*

Gaur ikusi eta begirada bideratu nahi dugu.

Gaur argia behar dugu ikusteko eta gure fedea handitu dadin.

Gaur asko dugu ikusteko, pertsona guztion artean itxaropena posiblea egin dezagun.

Asko duzu ikusteko beste pertsonak izan ditzaketan **aukeretan**.

Zuk egiten edo egiten ez duzunak, egin dezakezun ekarpenak bizitza eman dezake, bakardadea lasaitu dezake, arima sendatu dezake, besteei beren barnean bizitza berria loratzen sentiarazi diezaieke. Gure eginkizuna ez da bakarrik besteen beharrak asetzea, baizik eta itxaropenaren bideak irekitzeko **aukerak aurkitzea** ere

*“Itxaropena izatera gonbidatzen zaituztet, gizakiaren barnean sustraituta dagoen errealitate batetik hitz egiten gaitu, bizi den egoera zehatzak eta baldintza historikoak edozein direla ere. Egarri batez, nahi batez, osotasuna, bizitza ondo egina, lortzeko irrika batez, handia dena ukitzeko nahiaz hitz egiten digu, bihotza betetzen eta espiritua gauza handietarantz jasotzen duena ukitzeko, adibidez egia, onberatasuna eta edertasuna, justizia eta maitasuna. (...) Itxaropena ausarta da, erosotasun pertsonaletik harago **begiratzeko daki**, horizontea estutzen duten ziurtasun eta ordain txikietatik harago, bizitza edertzen eta duinago bihurtzen duten ideal handietara irekitzeko. Ibil gaitezen itxaropenean”*
(FT 55).

Ireki begiak

Zer ikusten duzu?

Zerk kezkatzen zaitu besteen sufrimendutik?

Utzi zu begiratzen

Zer ikusten dute besteek zugean?

Zer ikusten duzu zuk... familian, adiskideetan, Caritasko taldean/
komunitatean, lankideetan...?

Jesusen begiradak mugiarazi zaitzala

Zein amaraun edo hesgailu kendu beharko lituzke Jesusek nire begiradatik?
Nola ikas dezaket injustizia haserrez eta gupidaz begiratzen zauriak
sendatzeko?

Bideratu ezazu begirada

Zer egin dezakezu zure inguruko pertsona zehatzentzat, ezagunak
edo ez, argia, maitasuna eta itxaropena izateko?

Zein ekarpen egin dezakezu Jesusen estilora, bake eta
armonia handiagoan bizitzeko besteekin, Naturarekin,
Sorkuntzarekin?

Keinua sare sozialetan

Traol-hitza:

#ZukZerikusiHandiaDuzu

Karitatearen astean, talde-argazkia
egingo dugu keinu horrekin,
boluntarioak, parte-hartzaileak,
teknikariak, ospakizunera batzen
diren eta Caritasera lotuta dauden
pertsonak. Parrokietan, parrokia-
komunitatean, liturgia-taldeetan,
katekesian, pastoraltzan... parte hartzera
gonbidatuko da, **guztiok baitugu zer
egin** errealitatea ezberdina izan dadin.

Aldi berean, mundu guztia parte hartzera
gonbidatuko dugu sare sozialen bidez,
keinua horretara batzera eta elizbarrutiko
profiletan partekatuz adierazitako
traol-hitzarekin.

Esaldi baten adibidea:

Karitatearen aste honetan

#ZukZerikusiHandiaDuzu itxaropena eskaintzeko.
**Ireki ondo begiak, bideratu zure begirada eta
aktibatu zure konpromisoa.**

Mezu horiek ekainaren 5 eta 11 artean argitaratuko
dira, eta, aurreko aldietan bezala, Espainiako Caritasen
profilek zabalduko dituzte.

Otoitzerako txokoa

Abestia:

TÚ NOS INVITAS, SEÑOR. SALOMÉ ARRICIBITA.

https://www.youtube.com/watch?v=g_YtbnPs8Uo

Tú nos invitas, Señor, a sentarnos a tu mesa sin condición
Tú nos invitas, Señor, que sepamos escuchar siempre tu voz.
Para responder hay que saberse invitado
Para responder hay que saberse llamado
Para responder hay que querer dejar a un lado
Todos los miedos que nos hacen encerrarnos.
Para responder hay que aferrarse a la vida
Y celebrar como un regalo cada día
Para responder no hay que mirar hacia arriba
Sino hacia dentro o al que a mi lado camina
Para responder hay que limpiar la mirada
De prejuicios y filtros que no dejan ver nada
Para responder, un buen traje de fiesta
Que vista el corazón para que salga hacia fuera.
Tú nos invitas, Señor, a sentarnos a tu mesa sin condición
Tú nos invitas, Señor, que sepamos escuchar siempre tu voz.
(bis)

Jn 6, 26:

*"Bene-benetan diotsuet: Nire
bila zabiltzate, ez ikusi dituzuen
mirarizko seinaleengatik, ogia
asetzeraino jan duzelako
baizik".*

Isiltasunean, oroimenera
ekartzen ditut besteentzat
berri ona izatera gonbidatzen
nauen Jesusen itxaropena
ikusten utzi nauten pertsona
eta egoerak.
Eskerrak ematen ditut
horiengatik, bedeinkatzen
ditut.

Elkarrekin egiten dugu otoitz:

EGIN DEZAGUN OTOITZ ELKARREKIN

Jauna, ikus dekadala...
...ikus dekadala zure aurpegia izkina bakoitzean.
Ikus dekadala behartsua barre egiten,
barre alai eta berrituarekin.
Ikus dekadala ilusioa pizten
egun batean amets egitea eta sinestea ahantzi
zuenaren begi itzalietan.
Ikus ditzadala,
ezkutuan, baina nekaezinak,
mirariak eraikitzen dituzten besoak,
maitasun, bake eta etorkizun mirariak.
Ikus ditzadala aukerak eta deiak
batzuetan lanbroa besterik ez dagoen lekuan.
Ikus dekadala berreskuratutako duintasunak
munduko infernuak itxi dituela.
Ikus dekadala nire anaia bestean,
ispiluan, apostolu bat.
Eta nire barruan ikus zaitzadala,
ez baitut itsu ibili nahi,
zure presentziarik gabe,
ezerezak distraita...
Nire urratsak oker eginez
zu gabeko lekuetarantz.

Jauna, ikus dekadala...
...ikus dekadala zure aurpegia izkina bakoitzean.

José María Rodríguez Olaizola, sj

I Cor 10, 16-17:

*"Jainkoa bedeinkatuz hartzen
dugun esker oneko kopak, ez al
gaitu Kristorekin bat egiten beronen
odolean? Eta zatitzen dugun ogiak, ez
al gaitu Kristorekin bat egiten beronen
gorputzean? Ogia bat denez, denok
gorputz bat gara, ogi bakarretik
hartzen dugu denok".*